

Hưởng về Hội ngộ 2018

Xin trả lời, xin trả lời: Dù có bận gì đi nữa như là phải tìm mưu sinh giữa chốn xa hoa hay thao thức trong đêm đến 0 giờ rồi mà vẫn chưa hay biết, mặc cho chị em ta gối chăn hững hờ. Cuộc đời có phiêu bạt, phong ba thì cũng tham dự vì có như thế tôi mới tìm lại được cảm giác như trở về thăm trường cũ, thăm nhà cũ: Quay về kỷ niệm lúc còn là chủng sinh với **màu mắt thơ ngây, nét đoan trinh trong tà áo dài đen hoặc sau này chuyển sang đồng phục trắng**. Lòng không hề yêu ai, tâm hồn không phiền, không sầu vì ai và đời tươi đẹp như màu hoa sim.

Bao nhiêu kỷ niệm êm đềm, nỗi niềm nhung nhớ ngày xưa lại hiện về, cùng với bao niềm tâm tư khó quên, gặp lại những anh em đã cùng chia sẻ cuộc sống với mình ở dưới mái trường thân mến, **trả lại đây cho tôi những ngày tu học, những ngày xưa thân ái tại trường MẸ SAO BIỂN bên Thanh Hải, Nha Trang**.

Chọn địa điểm Nha Trang vì nơi ấy có Bộ Tư Lệnh ở 22 Duy Tân, có nhà thờ Chính Tòa là nhà thờ MẸ của các nhà thờ trong giáo phận, có Công trường Ave Maria, nơi tổ chức các buổi lễ đại trào có sự tham dự của các chủng sinh Sao Biển, tương lai của giáo phận, giáo hội. Cha Tạc đã chịu chức tại đây trong một thánh lễ đại trào. Tôi có dịp đi thăm những vị ân sư còn sống hoặc đã qua đời mà phần mộ vẫn còn đấy như Đức Cha Marcello Piquet (Lợi), Vị sáng lập Tiểu chủng viện Sao Biển. Đức Cha Phêrô Nguyễn văn Nho, Đức

Cha cố Phaolô Nguyễn Văn Hòa, Cha Bề Trên Phêrô Nguyễn Quang Sách, bề trên chủng viện một thời... Có dòng kín Carmel là paratonnerre (cột thu lôi) cho Chủng viện Sao Biển (theo ý của Đức cha Marcello Piquet khi ngài đưa dòng này từ Pháp quốc về giáo phận Nha Trang thân yêu). Và nhất là chính tại vùng đất Nha Trang này đã đào tạo nên chúng ta được như ngày nay. Tổng Giám Mục, chủ tịch hội đồng giám mục Việt Nam, kiêm Đức Giám Quản; Giám Mục, Đức ông, linh mục Tổng Đại Diện, Cha Giám Đốc Đại chủng viện, các cha giáo, cha xứ, quan quân ở chốn sa trường đều có mặt đủ cả trong xã hội Miền Nam ngàn đời dấu yêu. Có Chủng Viện Sao Biển để chúng ta tụ về sống lại bầu khí của đời chủng viện một thời chúng ta đã bị mất đi. Tôi nhớ lắm! Trả lại cho tôi khung trời chủng viện, có những hàng dừa cây dài bóng mát, có con đường mát bốn mùa, với những cây phi lao xanh rờn du dương trong gió nổi liền hai dãy nhà chú nhỏ, chú trung và chú lớn. Có ngôi nhà nguyện sát bên để tôi sáng lễ, chiều kinh. Có sân đá banh, bóng rổ, bóng chuyền... để tôi rèn luyện thân thể “Một tinh thần minh mẫn trong một thân thể tráng kiện”. Có phòng học chung, phòng học riêng để tôi trau dồi kiến thức ngõ hầu sau này giúp đời. “Ngày nay học tập, ngày mai giúp đời”. Có phòng ngủ ở lầu hai, mát mẻ quanh năm với gió biển thổi vào có thể làm nơi an dưỡng được. Khí hậu thật tốt, trong lành. Tôi yêu ngôi trường này với bao bạn thân như anh Hoàng đây dù xa nhau cách biệt đã 42 năm trời kể từ dạo ấy. Ngày mất Quảng Ngãi, một trong năm tỉnh của quân khu I. Vùng địa đầu giới tuyến khói lửa mịt mù; chiến tranh có thể nổ ra bất cứ lúc nào. Sau khi anh đành phải cay đắng phá súng và hủy luôn chiếc

xe Honda bằng lựu đạn ở Cầu Cháy. Anh đã lấy tay không để chiến đấu, lấy hiên ngang để chống trả sự khống chế hỏa lực của đối phương; mặc cho đồng minh quay lưng. Anh đã làm tròn bốn phận người lính mà đất nước giao phó. Các anh đã giữ yên bờ cõi để người dân Miền Nam được sống trong tự do, no ấm, vui tươi, phát triển trong suốt thời gian qua dài hơn 20 năm trời. Rồi anh em chia tay nhau từ đó đến nay gần nửa thế kỷ. Nhưng gặp lại tôi vẫn nhớ: anh em tay bắt mặt mừng. Ôm lấy nhau, khóc với nhau cùng chia sẻ những kỷ niệm, tâm tư khó quên. Tạ ơn Chúa đã cho anh em cùng một nhà, nhà Sao Biển chúng con có dịp gặp lại nhau, thấy nhau còn mạnh khỏe, bình an sau bao nhiêu biến chuyển của thời cuộc làm đảo lộn đời sống.

*“Trời làm một trận lãng nhãng,
Ông hóa ra thẳng, thẳng hóa ra ông”*

hay:

*Tú tài thì đi chẵn dê,
ABC lên bàn làm việc.*

Đối với tôi, tháng 3/1975 mới chỉ là tháng **ba buồn hiu** nhưng đối với anh đã là **tháng ba gãy súng** hay súng đã gãy cũng thế thôi.

Tôi hỏi anh: bây giờ anh đang ở đây, thế năm sau anh có về dự hội ngộ **Sao Biển 2018** không? Anh trả lời: **Phải về! Phải về! Phải về!** Và anh đã gởi trước 1.000 mỹ kim cho cuộc hội ngộ năm tới được tổ chức tại **Nha Trang**. Món quà này chắc anh đã biết chúng tôi không lấy gì đáp trả cho cân, ngoài việc ngân nga tiếng kinh cầu: Cầu xin Chúa là **Đấng** thật sang giàu trả công vô cùng cho bạn. Ở đây xin phép được đề cao anh và chân thành cảm ơn anh nhiều. Cầu mong sao cho

anh trong công tác vận động cuộc Hội Ngộ Sao Biển 2018 đạt được nhiều kết quả tốt đẹp. Mong lắm thay! Quý thời gian dành cho anh em mình đang dần cạn với sự ra đi của các anh Hoan (không dê), Ánh, Nhi... Tôi nhớ đến Ban Giáo Sư Việt-Pháp làm việc chung với nhau rất hài hòa, tích cực, nhiệt tình, giỏi giang. Rất tiếc sau biến cố 1975, ban giáo sư ấy đã bị giải thể: Các Cố tây thì bị trục xuất khỏi Việt Nam còn các cha giáo Việt Nam thì đi xứ. Tôi ngậm ngùi thương cho số phận Tiểu chủng viện Sao Biển bên Thanh Hải, Nha Trang đã bị chết yểu chỉ sống được vồn vẹn có 17 năm tuổi. **Thứ năm ngày 20 tháng 3 năm 1975, Ngày Tiểu Chủng Viện Sao Biển theo đúng nghĩa** đã ngưng hoạt động. Ngày Tiểu Chủng Viện Sao Biển Nha Trang quán khăn tang. Các chú nhà trường tan học về với gia đình với bao là mẩn tiếc vì tương lai rồi sẽ đi về đâu? Khi phải về với gia đình, không còn được tu học như xưa dưới mái trường thân mến rộng đến 4 mẫu tây (bốn chục ngàn mét vuông), gấp bốn lần Đại Chủng Viện Nha Trang hiện nay giành cho ba giáo phận Nha Trang, Qui Nhơn, Ban Mê Thuột. Trong đó có tôi với số kiếp “Ngàn thu bạc mệnh, một đời tài hoa.”

Cầu Chúc cho Ban Tổ Chức Hội Ngộ Sao Biển 2018, Mừng Ngọc Khánh thành công tốt đẹp. Chỉ còn non một tháng nữa sẽ có cuộc gặp mặt của các anh em Cựu Sao Biển vùng Texas, Hoa Kỳ. Xin chúc cho cuộc ra mắt này được đậm đà tình Sao Biển, luôn gắn kết với nhau như hồi còn ở trường Mẹ cho đến ngày chết mới thôi. Kính chúc quý anh em và gia quyến luôn được bình an, mạnh khỏe, gặp nhiều may mắn, thành công trong mọi cố gắng của mình.

Vũ Đình Dung SB72